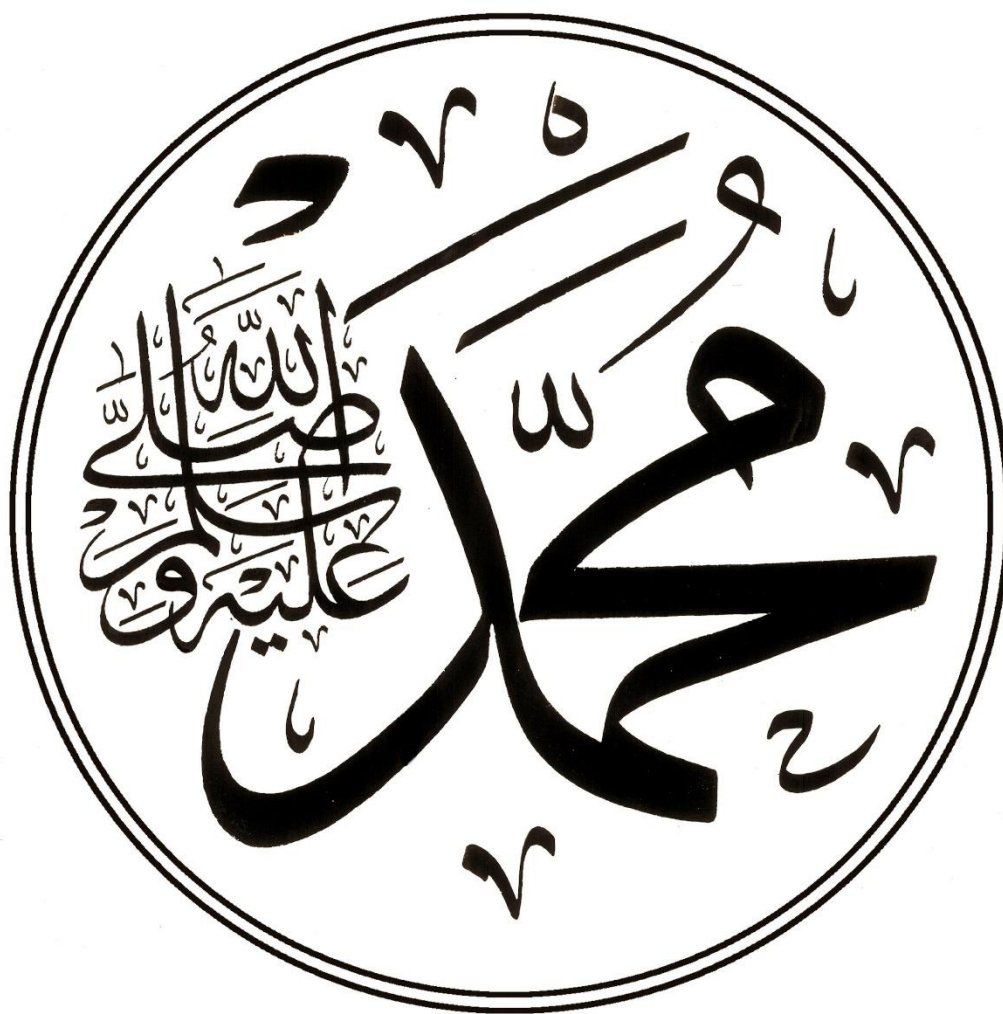

**Biografie van
de Profeet Mohammed**
(vrede en zegeningen zij met hem)

“Zijn naam is Mohammed, de zoon van Abdullah, de zoon van Abdul-Moettalib, de zoon van Haashim, de zoon van Abdoel-Manaaf, de zoon van Qoesay, de zoon van Kilaab, de zoon van Moerrah, de zoon van Ka’b, de zoon van Loeay, de zoon van Ghaalib, de zoon van Fihir, de zoon van Maalik, de zoon van an-Nadhr, de zoon van Kinaanah, de zoon van Khoezaymah, de zoon van Moedrikah, de zoon van Ilyaas, de zoon van Modhar, de zoon van Nizaar, de zoon van Ma’d, de zoon van ‘Adnaan, de afstammeling van Ismael, de zoon van Abraham. Vrede zij met hen allen.”

Voorwoord

In naam van Allah, de Meest Verhevene, de Barmhartige, de Genadevolle. Vrede en zegeningen zij met de Beste der Schepselen, zijn familie en al zijn metgezellen.

Voor u treft u een door Islam Color samengestelde biografie van de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem). Al het goede in dit werk is van Allah en al het slechte hierin is vanwege onze tekortkomingen. Mocht u in dit werk een fout treffen, kunt u dit te allen tijde doorgeven.

Moge Allah ons in staat stellen om Zijn Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) beter te leren kennen en zijn prachtige manier van leven in praktijk te kunnen brengen. Amin!

Islam Color

Inhoud

Inleiding	5
Voorgeschiedenis	6
Hagar en Ismael alleen in Mekka	6
Het Arabische Schiereiland voor de Islam.....	7
Zijn kinderjaren	8
Zijn geboorte	8
De twee engelen.....	8
Zijn jeugd.....	9
Zijn leven als volwassen man	11
Zijn huwelijk met Khadijah.....	11
Het begin van de boodschap	12
De eerste moslims.....	13
De marteling van de moslims	16
De emigratie naar Abessinië	17
De bekering van Hamzah en Omar	17
Het jaar van verdriet	18
De reis naar Jeruzalem en de hemelreis	19
De Migratie naar Medina	22
De aankomst in Medina.....	25
Zijn heengaan.....	26

Inleiding

Voordat we de biografie van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) gaan bestuderen, is het belangrijk om te weten waarom de biografie wordt bestudeerd en wat voor kenmerken deze heeft. Vandaar dat deze kort benoemd zullen worden.

Waarom?

- De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) leren kennen;
- De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) is een voorbeeld voor de moslims. Hij is de meest volmaakte persoon die ooit heeft bestaan en het enige voorbeeld waarbij alle kwaliteiten op een schitterende manier in één persoon waren gevestigd. Door zijn biografie te bestuderen, kunnen we zijn levenswijze toepassen in ons eigen leven;
- Ondersteuning om de Koran te begrijpen;
- Bevat de grootste hoeveelheid informatie over de Islam (geloofsleer, jurisprudentie, ethiek en meer);
- De uitnodiger leert de manieren van uitnodigen naar de Islam;
- Het leven van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) als metgezel nemen.

De belangrijkste eigenschappen

- Een alomvattend beeld van alle aspecten in het leven van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem): als echtgenoot, leider, vader, imam, vriend, buur, etc.
- De biografie van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) is op een wetenschappelijke manier vastgesteld door middel van een keten van overleveraars. De overleveraars zijn allen getoetst op betrouwbaarheid.
- Op een gewone wijze overwinningen behaald zonder onverklaarbare gebeurtenissen of theorieën, dit in tegenstelling tot de andere profeten.
- De zichtbare wonderen van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem).

Voorgeschiedenis

Hagar en Ismael alleen in Mekka

Om een beter beeld te krijgen over het leven van de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem), is het belangrijk om te weten hoe de Arabieren voor de Islam leefden. Deze geschiedenis gaat terug tot in de tijd van de profeet Abraham (vrede zij met hem).

De profeet Abraham (vrede zij met hem) kreeg de opdracht van Allah om met zijn vrouw Hagar en haar zoon Ismael te emigreren van Jeruzalem naar Mekka. Abraham (vrede zij met hem) moest van Allah zijn vrouw en zoon achter laten in de woestijn. Hagar vroeg aan haar man waarom hij hen achterliet op een plaats zonder gewas, rivier, mensen of dieren. Door het intense verdriet kon Abraham (vrede zij met hem) geen antwoord geven op haar vraag en liep weg. Hagar achtervolgde hem en vroeg steeds hetzelfde, maar Abraham (vrede zij met hem) liep door zonder om te kijken. Toen ze steeds geen antwoord kreeg begon ze het te begrijpen en vroeg ze aan Abraham (vrede zij met hem) of dit het bevel was van Allah. Abraham (vrede zij met hem) antwoordde bevestigend, waarop Hagar werd gerustgesteld. Abraham (vrede zij met hem) liep verder tot een plek waar Hagar hem niet meer kon zien en zei:

“Onze Heer, ik heb een aantal van mijn nakomelingen gevestigd in een onbegroeide vallei, in de nabijheid van Jouw Gewijde Huis, Onze Heer, opdat zij het gebed verrichten. Dus doe de harten van sommige mensen tot hen genegen zijn. Voorzie hen van vruchten, opdat zij wellicht dankbaar zijn.”¹

Hagar was alleen met haar kleine zoon in de woestijn en begon dorst te krijgen. Ismael (vrede zij met hem), die van haar moedermelk kreeg, begon ook honger te krijgen. Hagar ging water zoeken, maar vond niks. Hagar begon in paniek te raken, omdat ze haar zoon honger zag lijden. Ze beklom de berg Safa en keek rond of ze iemand kon zien die haar zou kunnen helpen. Maar ze zag niemand en kwam gelijk weer naar beneden, waarna ze vermoeit over de vallei liep tot ze bij de berg Marwa aankwam. Ook die beklom ze om te kijken of ze wellicht iemand kon zien, maar tevergeefs. Het lopen tussen de bergen Safa en Marwa deed ze zeven keer², totdat ze opeens een stem hoorde.

¹ Hoofdstuk Ibrahim (Koran), vers 37.

² Het lopen tussen de bergen Safa en Marwa is een verplicht onderdeel van de grote en kleine bedevaart. De moslims herdenken deze gebeurtenis jaarlijks tijdens de grote bedevaart en heel het jaar door tijdens de kleine bedevaart.

Toen Hagar terugkwam, zag ze dat er een waterbron uit de grond was ontstaan naast haar zoon Ismael. Hier kwam zoveel water uit, dat ze een soort put maakte van aarde, zodat ze het water kon bewaren. Deze bron van water werd door een engel gegraven en er kwam heel veel water uit. Dit water was zoveel dat Hagar "Zam Zam", oftewel "rustig" zei. Deze waterbron is tot de dag van vandaag nog steeds aanwezig.

Hagar dronk van het water en gaf haar zoon te eten. De engel zei tegen Hagar: "Vrees niet dat je dood zult gaan door de dorst of honger want op deze plek zal het Huis van Allah gebouwd worden. Allah zal de bewoners van deze plek niet laten sterven door dorst of honger."

Hagar en Ismael (vrede zij met hem) waren alleen in Mekka, totdat een karavaan van de stam Jorhom³ kwam. De mensen hadden namelijk vogels zien vliegen rond de Zam Zam bron en gingen ervan uit dat er water op die plek was. Ze vroegen vriendelijk of ze daar mochten wonen. Hagar vond het goed met de voorwaarde dat de mensen de Zam Zam bron niet aan zichzelf zouden toe-eigenen. Zij beloofden dit en bleven daar wonen met de rest van de stam.

Ismael (vrede zij met hem) groeide op tussen Arabieren en beheerste de Arabische taal beter dan de Arabieren zelf. Hij huwde een Arabische vrouw uit de stam van Jorhom en zo ontstonden de zogenaamde 'ver-arabiseerde Arabieren'.

Het Arabische Schiereiland voor de Islam

Na profeet Ismael (vrede zij met hem) waren de Arabieren op het Arabische Schiereiland honderden jaren monotheïstisch, totdat 'Amr Ibn Luhay, een van de Arabische leiders destijds, op reis ging naar de Levant. Daar zag hij dat de mensen afgodsbeelden aanbaden. Dit vond hij heel mooi en geloofde dat deze goden hen dichterbij Allah zouden brengen. De Levant was immers de plek van de boodschappers en profeetschap. Hierdoor kreeg hij het idee om dit ook bij zijn volk te introduceren. Hij nam een beeld genaamd 'Hubal' mee. Die heeft hij bij de Kaäba neergezet en beval zijn volk om voortaan Allah via Hubal aan te bidden. Hij zou er namelijk voor zorgen dat ze dichterbij Allah kwamen. Hierna volgden er steeds meer afgodsbeelden verspreid over de Arabische stammen. Zo veranderde de religie op het Arabische schiereiland van het geloof van Abraham (vrede zij met hem) naar een polytheïstisch geloof.

³. Jorhom is één van de Arabische stammen die uit Jemen vluchtten, zoekend naar een geschikte woonplaats. Tijdens de afbraak van de Marid Dam verspreidden de Arabische stammen van Jemen zich over de Arabische schiereiland.

Zijn kinderjaren

Zijn geboorte

Aminah beviel op maandag de twaalfde van Rabi' al-awwal⁴ in Mekka van de laatste profeet, Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem). Dit wordt ook wel het jaar van de olifant genoemd. Dit, omdat de gebeurtenis van de olifant⁵ in datzelfde jaar heeft plaatsgevonden. Toen de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) geboren werd, kwam er een licht (noer) uit onze moeder Aminah, die de kastelen van de Levant bereikte.

Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) is door verschillende vrouwen gezoogd. De eerste is natuurlijk zijn moeder Aminah. Voorheen was het een gewone zaak dat moeders van de stad hun kinderen lieten zogen door vrouwen uit het dorp, omdat ze overtuigd waren dat dit gezonder is voor het kind. Op een dag kwamen de zoogmoeders van het dorp 'Beni Sa'd' zoekend naar zuigelingen die een zoogmoeder nodig hadden. Niemand van de zoogmoeders accepteerde het om Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) te zogen. Dit, omdat ze bang waren dat ze niet betaald zouden worden omdat Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) een wees was. De vader was immers de onderhouder van het gezin en die van Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) was overleden. Toen Halima geen zoogkind kon vinden die ze weer terug naar huis kon nemen, heeft ze Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) aangenomen, omdat ze het financieel moeilijk had. Maar nadat Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) hun leven binnenkwam, begonnen de zegeningen zich op te stapelen. Hun vee had genoeg te eten, doordat hun weiland volgroeid raakte met gras. Ook begonnen ze meer melk te produceren. Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) bleef vier jaar in Beni Sa'd.

De twee engelen

Nadat Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) gespeend was en weer terug naar zijn moeder moest, vond Halimah dat zó jammer dat ze aan Aminah vroeg of hij nog langer bij hen kon blijven. Aminah stemde in en Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) bleef in Beni Sa'd. Op een dag was Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) buiten aan het spelen met zijn zoogbroers en andere kinderen. Toen kwam de engel Gabriël met een andere engel naar Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) en legde hem op de grond. Vervolgens opende hij zijn borst en pakte zijn hart.

⁴ De islamitische kalender kent ook 12 maanden en Rabi' al awal is de derde maand van de islamitische jaartelling.

⁵ In hoofdstuk "de Olifant" van de Koran vertelt Allah ons over deze gebeurtenis; Abraha wilde de Kaäba afbreken m.b.v. olifanten.

Hij haalde er een bloedprop uit en zei: "Dit was het aandeel van de duivel in je." Gabriël waste zijn hart met Zam Zam water in een gouden kom en zette het weer terug op zijn plek. De kinderen die dit zagen gebeuren, renden naar Halima en zeiden dat Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) vermoord was. Vervolgens kwam Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) met een bleek gezicht aanlopen. Deze gebeurtenis heeft veel angst bij Halima bezorgd. Ze twijfelde geen moment en bracht hem terug naar zijn moeder.

Zijn jeugd

Na de gebeurtenis met de engelen ging Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) weer bij zijn moeder wonen. Toen Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) zes jaar oud was, ging hij samen met zijn moeder, opa Abdul Muttalib en Oum Ayman⁶ naar Medina om de familie van zijn moeder te bezoeken. Zij verbleven daar voor een maand. Op de terugweg, bij een plaats tussen Mekka en Medina, werd Aminah erg ziek en overleed daar. Daar ligt ze ook begraven.

Na het overlijden van zijn moeder werd Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) door Oem Ayman verzorgd. Zij heeft de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) in al zijn stadia meegemaakt. Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) hield heel veel van haar en noemde haar 'moeder'. Tot zijn tiende levensjaar verbleef de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) bij zijn opa. Zijn opa hield heel veel van hem, meer dan van elke andere kind of kleinkind. Abdul Muttalib beval Oem Ayman altijd om goed voor Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) te zorgen en goed op hem te passen. Hij zei een keer tegen haar: "Oh Oem Ayman pas goed op mijn zoon, want ik hoorde een aantal mensen van het boek⁷ beweren dat deze zoon van mij de Profeet van deze tijd zal zijn."

Toen Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) tien jaar was, overleed zijn opa. Hierna werd de zorg overgedragen naar zijn oom Aboe Taalib. Ook hij was heel barmhartig met hem en zorgde goed voor hem. Op een dag besloot zijn oom Aboe Taalib om op handelsreis naar de Levant te gaan, samen met de anderen mannen van de stam Quraish. In eerste instantie zou de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) achterblijven, maar Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) vond het moeilijk om afscheid te nemen van zijn oom.

⁶ Oum Ayman is de dienaar van Amienah. Later erfde Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) haar van zijn ouders en werd zij zijn bediende. Toen de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) getrouwd was met Khadijah, heeft hij Oem Ayman vrijgelaten. Oem Ayman overleed 6 maanden nadat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) overleed.

⁷ Dit zijn de joden en de christenen.

Hierop besloot zijn oom om hem mee te nemen op handelsreis. Onderweg stopten zij bij de stad Busra om uit te rusten. Daar kwam een monnik, genaamd Bahira, naar hen toe en zocht iedereen af tot hij bij Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) stopte. Hij pakte hem bij zijn arm en zei: "Dit is de heer van de wereldebewoners, Allah, de Verhevene, zal hem zenden als barmhartigheid voor de wereldebewoners." De mensen zeiden: 'Hoe weet jij dat?' Hij zei: "Bij jullie komst knielde elke steen en boom neer en dat doen ze alleen voor een Profeet. Ik herken hem door het teken onderaan zijn schouder en er is ook over hem verteld in de Bijbel." De monnik Bahira zei tegen Aboe Taalib dat hij Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) niet naar de Levant moest nemen en onmiddellijk terug moest brengen naar Mekka. Dit, uit angst voor de joden en Romeinen die hem zouden kunnen herkennen en hem kwaad zouden kunnen aandoen.

Zijn leven als volwassen man

Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) groeide op met een gezond verstand en lichaam. Hij heeft nooit de afgodsbeelden aanbeden en heeft nooit alcohol gedronken, terwijl dat gewoon was in die tijd. Hij stond altijd bekend om zijn goede karaktereigenschappen. Hij werd “de geloofwaardige en de betrouwbare” genoemd.

Toen Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) 25 jaar was, begon hij met een nieuwe carrière in zijn leven. Hij ging op handelsreis in opdracht van Khadijah bint Khuwailid. Khadijah hoorde van zijn betrouwbaarheid en integriteit en besloot om haar geld en vermogen aan hem toe te vertrouwen. Ze stuurde haar dienaar Maysarah met hem mee. Toen ze terugkwamen van hun handelsreis naar de Levant, merkte Khadijah veel zegeningen in haar vermogen op. Maysarah sprak vol lof over Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) en zijn eerlijkheid. Dit heeft ervoor gezorgd dat Khadijah interesse kreeg in Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem). Ze raakte stil van zijn berouwbaarheid en de zegeningen die hij met zich mee bracht in haar bezit. Ze had nooit zoveel zegeningen in haar bezit gezien. Hierom vroeg ze haar vriendin om navraag te doen voor haar of de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) openstond voor een huwelijk met haar.

Zijn huwelijk met Khadijah

Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) reageerde positief op het huwelijksverzoek van Khadijah en ging het direct voorleggen bij zijn ooms. Zijn ooms zijn vervolgens haar hand gaan vragen bij de oom van Khadijah. Toen Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) het huwelijksbootje instapte was hij 25 jaar. Over de leeftijd van Khadijah bestaat er een meningsverschil onder de geleerden, maar de meest geaccepteerde mening is dat zij 40 jaar was. Khadijah was een weduwe en is eerder getrouwd geweest met twee mannen. Hierna wilden velen van de vooraanstaanden van Mekka met haar trouwen, maar zij weigerde dit. De liefde die Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) voor Khadijah had, hield hij niet geheim. Hij complimenteerde haar vaak in het bijzijn van anderen en uitte zijn liefde voor haar bij anderen. Zij was de enige vrouw in het leven van Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) totdat zij overleed. Ook is zij de eerste persoon die moslim is geworden en de boodschap accepteerde. Zij was zijn steun tijdens de moeilijke tijden bij het begin van de boodschap. Zijn liefde voor Khadijah bleef in leven, zelfs na het overlijden van Khadijah. Hij zei over haar tegen zijn vrouw Aicha: “Voorwaar Allah heeft mij voorzien van haar liefde”. Dit bleef niet alleen hierbij, maar hij hield van eenieder die dichtbij Khadijah stond.

Aicha heeft overgeleverd: “Toen de zus van Khadijah weleens langskwam, reageerde de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) heel enthousiast omdat ze hem aan Khadijah deed herinneren. Aicha zei: “Ik werd jaloers en zei: “wat doet jou nog herinneren aan een oude vrouw, met rode lippen dat heen is gegaan, terwijl Allah jou beter heeft gegeven (doelend op haar zelf).”

Aicha heeft gezegd: “Ik ben nooit zo jaloers geweest op een van de andere vrouwen van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), zoals ik jaloers werd op Khadijah. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) had het vaak over haar, en soms slachtte hij een schaap, sneed deze in stukken en verdeelde het over de vriendinnen van Khadijah. Hij kon soms zo vaak over haar praten dat ik het gevoel had dat ze de enige vrouw was op aarde. Hij zei: zij was zus en zo en met haar kreeg ik kinderen... ”

Het begin van de boodschap

Toen de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zijn eerste openbaring kreeg was hij veertig jaar. Dit gebeurde in de maand Ramadan. Aicha, moge Allah tevreden zijn met haar, heeft overgeleverd: “De allereerste openbaringen aan de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) waren zijn oprechte dromen; elke droom kwam uit. Daarna kreeg hij de neiging om zich af te zonderen en ging in zijn zelfgekozen eenzaamheid Allah aanbidden in de grot van Hira’ . Dat deed hij vele nachten achter elkaar waarna hij zich weer terugtrok bij zijn familie. Hij kreeg van Khadija te eten, om daarna weer een gelijk aantal nachten door te brengen in de grot, totdat de openbaringen hem bereikten, toen hij in de grot van Hira’ sliep. De engel Gabriël verscheen voor hem met een brokaten deken met schrifttekens erop. Hij zei: “Lees!” en de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) antwoordde: “Ik kan niet lezen.”

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) vertelde: “Vervolgens drukte hij (de engel Gabriël) daarmee mijn keel zo krachtig toe dat ik dacht dat het de dood was, liet me daarna los en zei: “Lees!” Ik zei: “Ik kan niet lezen”. Hij pakte me voor de tweede keer krachtig vast, liet me los en zei: “Lees!”. Ik zei: “Ik kan niet lezen”. Hij pakte me voor de derde keer krachtig vast, liet me los en zei: “Lees voor!” Ik zei: “Wat moet ik dan voorlezen?” en dat zei ik alleen om van hem af te komen, want ik was bang dat hij het nog eens zou doen. Hij zei:

“Lees! In de naam van jouw Heer, Die jou heeft geschapen. Hij heeft de mens geschapen uit een bloedklomp. Lees! En jouw Heer is de meest Edele. Degene Die onderwezen heeft met de pen. Hij heeft de mens onderwezen wat hij niet wist.”⁸

⁸ Hoofdstuk al-‘Alaq (Koran), verzen 1 t/m 5

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) is hierna trillend van angst naar huis gegaan en zei tegen Khadijah: "Omhul mij! Omhul mij!" Zij omhulde hem totdat hij zich wat beter voelde. Vervolgens vertelde hij aan zijn vrouw wat hij allemaal had meegemaakt en hij zei tegen haar: "Ik maakte me zorgen over mezelf." Waarop Khadijah zei: "Bij Allah, Allah zal je nooit in de steek laten. Waarlijk jij onderhoudt de familiebanden, zorgt heel goed voor iedereen, geeft aan de behoeftigen, bent gastvrij en steunt anderen bij hun onheil." Vervolgens heeft Khadijah hem meegenomen naar haar neef Waraqah ibn Nawfal die op leeftijd en blind was. Waraqah was destijds bekeerd tot het christendom en had veel kennis over de Bijbel en het Hebreeuws. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) vertelde hem wat hij heeft meegemaakt en Waraqah zei: "Dit is precies wat Mozes heeft meegemaakt. Ik hoopte dat ik sterk genoeg was en dat ik nog zou leven als jouw mensen jou het land uitzetten." De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zei: "Zullen ze mij dan eruit zetten?" Waraqah antwoordde: "Er is geen man die met dezelfde boodschap is gekomen en hij werd niet vijandig behandeld. Ik hoop dat ik die dag zal meemaken om je bij te staan." Kort na deze gebeurtenis overleed Waraqah.

De eerste moslims

Tot de eerste gelovigen behoort zijn vrouw Khadijah, die al voordat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) de boodschap kreeg, het gevoel had dat hij de profeet van die tijd zal zijn.

De eerste man die de verkondiging van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) accepteerde, was zijn vriend Abu Bakr, die de bijnaam 'de waarachtige' kreeg van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem). Toen de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) hem benaderde en hem vertelde over wat hij had meegemaakt, geloofde Abu Bakr hem direct en sprak zijn steunbetuiging uit naar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem). Abu Bakr was twee jaar jonger dan de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en ze waren al een lange tijd met elkaar bevriend. Hierna werd Abu Bakr de rechterhand van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) in het verkondigen van de boodschap.

En tot de eerste moslimkinderen behoorde Ali, de zoon van Abu Talib moge Allah tevreden met hen zijn. Ali is het neefje van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), maar tegelijkertijd stond hij onder de voogdij van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem). Quraish werd getroffen door een crisis en de oom van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) had veel kinderen waar hij niet voor kon zorgen. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) nam Ali toen onder zijn zorg.

Tot de eerste gelovigen behoort ook zijn slaaf Zaid ibn Haarithah. Hij was nog een kind toen hij als krijgsgevangene werd verkocht als slaaf. Hakim ibn Huzaam kocht hem en schonk hem aan zijn tante Khadijah. Khadijah schonk hem op haar beurt aan de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem). Toen zijn familie erachter kwam dat hij leefde en waar hij was, kwam zijn vader en zijn oom naar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem). Zij hoopten dat hij Zaid zou vrijlaten, zodat hij weer terug kon gaan naar zijn familie. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) riep Zaid en liet hem zelf kiezen, maar Zaid koos ervoor om bij de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) te blijven. Na deze gebeurtenis ging de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) naar de mensen van Quraish en zei: "Ik verklaar dat Zaid mijn zoon is en dat hij tot mijn erfgenamen behoort." Dit was voordat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) de boodschap kreeg, want later werd adoptie verboden verklaart in de Islam en moest de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) dit rechtekken. Zaid mocht daarna niet meer 'Zaid, de zoon van Mohammed' genoemd worden.⁹

Andere belangrijke namen die in deze fase moslim werden zijn: Uthmaan ibn Afaan, Zubair ibn al 'Awaam, Abdurrahmaan ibn 'Auf en Sa'd ibn Abi Waqaas.

Drie jaar lang hebben de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en zijn volgers de boodschap in het geheim aan individuen overgebracht. De moslims verzamelden zich bij het huis van de metgezel Arqam als ze de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) wilden zien of spreken. Dit was de meest geschikte plek om te bidden, de geloofsbelijdenis uit te spreken of onderwijs te genieten van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem). Langzamerhand werden de omstandigheden gunstiger om de boodschap openlijk te verkondigen.

Toen de Islam bekender werd in Mekka heeft Allah aan Zijn boodschapper (vrede en zegeningen zij met hem) de opdracht gegeven om de boodschap openlijk te verkondigen:

*"En waarschuw jouw naaste familieleden. En wees bescheiden en nederig tegenover de gelovigen die jou volgen"*¹⁰

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) begon eerst bij zijn naaste familieleden en riep ze bijeen. Hij begon met het uitspreken van de geloofsverklaring en verkondigde zijn boodschap. Allen reageerden vriendelijk, behalve Abu Lahab.

⁹ In de Islam is het verboden dat men een kind adopteert en hem/haar zijn achternaam laat dragen en dat hij/zij een erfgenaam wordt, alsof het daadwerkelijk zijn eigen kind is. De reden hiervoor is dat iedereen dient te weten tot welke familie hij/zij behoort, zodat er geen mogelijkheid zal zijn voor incest.

¹⁰ Hoofdstuk al-Shu'ara (Koran), verzen 214-215

Zijn oom Abu Talib moedigde hem aan en zei dat hij door moest gaan met hetgeen hij opgedragen is te doen. Hij beloofde hem te beschermen zolang hij in leven is. Hierna heeft Allah het volgende vers geopenbaard:

“En verkondig luid wat jou bevolen is en wend je af van de afgodendienaren.”¹¹

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) ging de berg Safa op en riep iedereen bij elkaar. Hij begon de verschillende stammen van Quraish bij naam op te roepen: “Oh Beni Fahr, oh Beni U'day, oh Beni Abd Munaaf, oh Beni Abdulmuttalib”, enzovoorts.

Toen zij ervan hoorden vroegen ze zich af wie het was. De mensen antwoordden: "Mohammed" (vrede en zegeningen zij met hem). Daarna zijn ze haastig naar hem toegegaan. Als ze er zelf niet heen konden, stuurden ze iemand om kennis te nemen van het bericht. Toen zij dan allemaal bijeen waren gekomen zei de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem): "Als ik jullie nu eens vertel dat er een leger, die jullie zal aanvallen, is onderaan de vallei van deze berg, zouden jullie me dan geloven?". Zij antwoordden: "Ja, want we hebben je gekend als iemand die alleen maar de waarheid vertelt en geen enkele onwaarheid".

Hij zei: “Ik ben hier om jullie te waarschuwen voor een pijnlijke bestraffing. Ik ben ten opzichte van jullie zoals een verkenners die de vijand zag en vervolgens zijn volk ging roepen, zodat die vijand geen kans heeft hen te overvallen. Hij verzocht hen daarna te verklaren dat er geen andere god bestaat dan Allah, de Verhevene, en dat Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) Zijn gezant is. Hij legde hen uit dat deze geloofsverklaring de redding is in het tegenwoordige leven en in het hiernamaals. Hij waarschuwde hen vervolgens voor de bestraffing van Allah als zij de afgoderij niet zouden opgeven en als zij niet in zijn boodschap zouden geloven. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) voegde eraan toe dat zelfs hij hen niet kan redden voor de bestraffing en dat hij niets voor ze kan doen tegen de wil van Allah, de Verhevene.

Toen hij deze waarschuwing voltooide zijn de mensen weggegaan, zonder enige weerstand of verzet te tonen. Over Abu Lahab is echter overgeleverd dat hij de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) kwaadaardig tegensprak: “Moge jij vernietigd worden, is het hiervoor dat je ons laat bijeenkomen?”. Toen werd het volgende geopenbaard:

“Vernietigd zijn de handen van Abu Lahab en vernietigd is hij”¹²

¹¹ Hoofdstuk al-Hidjr (Koran), vers 94

¹² Hoofdstuk al-Masad (Koran), vers 1

De mensen begonnen de spot te drijven met de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) en zijn volgers. Elke keer wanneer ze de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zagen bidden bij de Kaäba, lachten ze hem uit en bespotten zij hem.

Toen Quraish merkte dat de volgers van Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) groeiden, begonnen ze de moslims lastig te vallen en probeerden zij van alles om de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en zijn volgers tegen te houden. Maar omdat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) steun en bescherming kreeg van zijn oom Abu Taalib, bereikten zij niks met hun pogingen. De stam Quraish gaf echter niet op en ging naar Abu Taalib met het verzoek om Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) te laten stoppen met wat hij doet. Abu Taalib heeft hun verzoek op een subtiele wijze afgewezen. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) bleef doorgaan met het verspreiden van de boodschap. Hierdoor bleef de woede van Quraish alleen maar groeien. Ze besloten nog een keer te gaan naar Abu Taalib. Dit keer bedreigden ze Abu Taalib met oorlog tegen zijn familie, als Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) niet zou stoppen met het verspreiden van zijn boodschap.

Hierna heeft Abu Taalib de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) geroepen en hem gevraagd te stoppen met zijn verkondiging, om zichzelf en hem veilig te stellen. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) weigerde dit en zei: "Oom, bij Allah al zouden ze de zon in mijn rechterhand en de maan in mijn linkerhand leggen om dit op te geven, zou ik het niet opgeven. Totdat de verkondiging voltooid is of dat ik zal sterven." Daarna werd de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) verdrietig en voordat hij vertrok, zei zijn oom: "Ga en doe wat je wilt, want ik zal je tot niets verplichten."

De marteling van de moslims

Nadat de mensen van Quraish hadden gemerkt dat hun bedreigingen niet hielpen, begonnen de mishandelingen en martelingen tegen de moslims. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) werd bespuugd, uitgescholden en er werden ingewanden op hem gegooid tijdens het gebed. De vooraanstaanden van Quraish, zijn oom Abu Lahab en de vrouw van Abu Lahab hadden allen hun aandeel hierin. De vrouw van Abu Lahab bracht takken waar prikkels aanzaten en gooide die 's nachts op de weg van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), zodat hij en zijn metgezellen verwond zouden raken.

Toen zij hoorde van het hoofdstuk uit de Koran die over haar en haar man werd geopenbaard, rende ze met stenen in haar handen naar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), terwijl hij samen met Abu Bakr bij de Kaäba zat en zei: "Waar is je kameraad? Ik heb gehoord dat hij mij hoont. Als ik hem zie gooi ik met deze stenen naar zijn mond". Daarna vertrok ze. Abu Bakr keek naar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en vroeg: "Gezant van Allah, heeft ze jou niet gezien?" De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zei: "Nee, Allah heeft haar gezichtsvermogen afgenomen."

Daar waar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) alleen door de vooraanstaanden van Quraish werd lastiggevallen, werden de andere moslims ook door de gewone mensen lastiggevallen en werden ze mishandeld door de vooraanstaanden van Quraish. Sommigen zelfs op een afschuwelijke wijze, zoals Bilal ibn Rabaah die door zijn meester dagenlang in de hete Sahara vastgebonden en mishandeld werd.

Een van de ontroerende verhalen is het verhaal van de familie van Yaasir. De metgezel Amaar ibn Yaasir, zijn vader Yaasir en zijn moeder Summayyah werden door Abu Djahl mishandeld en gemarteld midden in de hete Sahara. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zei: "Volhard oh familie van Yaasir, want jullie ontmoeting is in het paradijs." De moeder van Yaasir is door de marteling van Abu Djahl om het leven gekomen. Hiermee werd zij de eerste martelares in de Islam.

De emigratie naar Abessinië

De moslims hadden het zwaar te verduren in Mekka en de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) gaf de opdracht aan de metgezellen om te emigreren naar Abessinië. In het vijfde jaar na het gezantschap is de eerste groep moslims geëmigreerd. De groep bestond uit twaalf mannen en vier vrouwen met als hoofd Uthman ibn Affan en zijn vrouw Rouqayah, de dochter van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem). Deze groep vertrok 's nachts in het geheim. De mensen van Quraish reageerden woedend toen ze erachter kwamen dat de moslims waren gevlucht. Ze volgden hun sporen, maar de moslims waren hen te snel af.

De bekering van Hamzah en Omar

De bekering van Hamzah was in eerste instantie niet gemeend en was meer uit woede en trots, omdat hij de oom was van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem). Hamzah was een keer terug van de jacht toen een slavin hem vertelde dat Abu Djahl de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) vreselijk beledigde en hem zelfs fysiek lastigviel.

Hamzah pakte hierna gelijk zijn boog en ging opzoek naar Abu Djahl, tot hij hem vond in het gezelschap van anderen en zei: "Jij! Beledig jij Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem), terwijl ik een aanhanger ben van zijn religie?" Hij sloeg hem tegelijk met de boog op zijn hoofd, waarna hij hem flink verwondde. Hamzah kreeg hierna spijt en hij voelde alsof hij de religie van zijn voorouders had verraden. Hij bleef met grote twijfels, waardoor hij nachten niet kon slapen, tot hij op een dag naar de Kaäba ging en tot Allah bad om hem tot de waarheid te leiden. Allah verhoorde zijn gebed en heeft alle twijfels uit zijn hart verwijderd.

Omar was een van degenen die het leven moeilijk maakten voor de moslims. Hij bestreed iedereen die moslim werd en bespote hen. Hij stond bekend om zijn hardheid en sterke persoonlijkheid. Omar hoorde een keer de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) de Koran hardop reciteren tijdens zijn gebed bij de Kaäba. Dit raakte hem, maar hij bleef alsnog bij zijn standpunt. Omar worstelde dus ook met zichzelf en vond het idee om het geloof van zijn voorouders te verlaten voor een ander geloof moeilijk.

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) had de volgende smeekbede verricht: "Oh Allah, versterk de Islam met een van de twee mannen die U het liefst heeft, Abu Djahl of Omar ibn Alkhattaab." Omar was het meest geliefd bij Allah en Allah leidde hem daarom naar het rechte pad. Ibn Mas'ud vertelt in een overlevering over Omar: "De bekering van Omar was een opening, zijn emigratie was een overwinning, zijn leiderschap was een barmhartigheid en wij hebben pas het gebed bij de Kaäba kunnen verrichten nadat Omar moslim werd. Nadat hij moslim werd bleef hij de mensen van Quraish bestrijden, totdat hij het gebed bij de Kaäba ging verrichten en wij achter hem gingen bidden."

Zo was de bekering van deze geweldige mannen een grote aanwinst en overwinning voor de moslims. Zij werden versterkt door een van de sterkste en moedigste mannen van Mekka. Aan de andere kant had dit de vijanden van de Islam woede en zorgen bijgebracht.

Het jaar van verdriet

De geleerden hebben deze naam gegeven aan het jaar waarin de twee meest geliefde personen bij de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), zijn vrouw Khadijah en zijn oom Abu Taalib zijn overleden.

De ziekte van Abu Talib werd steeds erger, waarna hij is overleden. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) liep bij hem naar binnen, terwijl Abu Djahl en Abdullah Ibn Abi Umayyah bij hem waren en zei tegen hem: "O oom, zeg dat er geen God is dan

Allah, een uitspraak waarmee ik veel voor je kan betekenen bij Allah." De aanwezige mannen zeiden: "O Abu Talib, wens je de religie van Abdul Muttalib te verlaten? Zij spraken verder met hem en als laatste heeft hij gezegd: "...de religie van Abdul Muttalib." De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zei daarna: "Ik zal vergiffenis voor je vragen, behalve als Allah mij dat af zou raden". Allah openbaarde toen:

*"Het past de Profeet en degenen die geloven niet dat zij de afgodendienaren om vergoing vragen, ook al zijn zij verwanten, nadat het hen duidelijk is geworden dat zij de bewoners van de Hel zijn."*¹³

Ook is in dit verband geopenbaard:

*"Waarlijk jij leidt niet degenen die jij liefhebt, maar Allah leidt wie Hij wil. En Hij kent degenen die de Leiding volgen het best."*¹⁴

Abbas vroeg de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem): "Kon je niets voor je oom betekenen? Hij behoedde en beschermde je". Hij antwoordde: "Hij bevindt zich in een ondiepe laag van de hel, als ik er niet geweest was, dan had hij in de laagste verdieping gezeten." Voordat het verdriet om de dood van Abu Talib verwerkt was, is de moeder der gelovigen Khadija, moge Allah tevreden met haar zijn, ook overleden. Zij steunde oprecht de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) in zijn boodschap om de Islam te verkondigen. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zei hierover: "Zij geloofde in me toen de mensen mij ongelovig waren, zij vertrouwde me toen de mensen vonden dat ik onwaarheden vertelde, zij deelde haar geld met mij toen de mensen mij alles ontnamen en Allah heeft mij alleen van haar kinderen geschonken en niet van een andere vrouw."

Van haar goedgunstigheden is er overgeleverd dat de engel Gabriël tegen de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zei: "O gezant van Allah, daar komt Khadija aan, ze draagt wat eten of drinken bij zich. Als zij komt, geef haar de groeten van haar Heer en feliciteer haar met een huis van riet in het paradijs, waar noch lawaai noch vermoeidheid bestaat."

De reis naar Jeruzalem en de hemelreis

Na deze moeilijke tijden wilde Allah Zijn dienaar vergemakkelijking bijbrengen en zijn hart vullen met zekerheid. Op een nacht kwam Gabriël naar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) terwijl hij lag te slapen. Hij bracht een dier mee dat groter dan een ezel en kleiner dan een muilezel is genaamd 'al Buraaq'. Hierop reisde de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) vanuit Mekka naar de Al-Aqmoskee in Jeruzalem begeleid door Gabriël.

¹³ Hoofdstuk at-Tawbah (Koran), vers 113

¹⁴ Hoofdstuk al-Qasas (Koran), vers 56

Daar aangekomen ontmoette de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) alle profeten die Allah ooit heeft gezonden en verrichtte een gebed bestaande uit twee gebedseenheden waarbij hij de andere profeten voorging tijdens het gebed.

Hierna steeg Gabriël samen met de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) naar de eerste hemel. Daar aangekomen klopte Gabriël aan waarop een engel vroeg: "Wie?" en Gabriël antwoordde. Vervolgens vroeg hij: "Wie heb je bij je?" "Het is Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem)" zei hij. "Is hij al gezonden?" vroeg de engel. "Ja" zei hij. Vervolgens verwelkomde en zegende de engel de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en opende de poort. Hetzelfde gebeurde bij de andere poorten.

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zei: "Toen ik de laagste hemel binnenging zag ik daar een man zitten naar wie de zielen van de mensen werden geleid. Bij sommige zielen riep hij: "Goed zo!" en dan zei hij blij: "Een goede ziel uit een goed lichaam!", maar bij een andere riep hij: "Bah!" en dan zei hij fronsend: "Een slechte ziel uit een slecht lichaam!" Toen ik Gabriël vroeg wie dat was, zei hij: "Dat is uw vader Adam, aan wie de zielen van zijn nageslacht voorbijtrekken; met een ziel van een gelovige is hij blij, maar van de ziel van een ongelovige walgt hij en dan zegt hij dat.

Daarna steeg de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) naar de tweede hemel waar hij Yahya, de zoon van Zakariah, en Jezus, de zoon van Maryam, vrede zij met hen ontmoette. Hij begroette hen waarna zij hem hebben geantwoord en verwelkomd. Ze erkenden ook zijn gezantschap.

Daarna steeg de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) naar de derde hemel. Daar ontmoette hij Yusuf (vrede zij met hem). Hij was een beeldschone jongeman. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en hij begroetten elkaar, waarna hij de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) verwelkomde en zijn gezantschap erkende.

Vervolgens steeg de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) naar de vierde hemel waar hij Idries (vrede zij met hem) ontmoette. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) begroette ook hem waarna hij teruggroette, hem verwelkomde en zijn gezantschap erkende. In de vijfde hemel ontmoette hij Harun ibn Imraan (vrede zij met hem) en in de zesde hemel ontmoette hij Mozes ibn Imraan (vrede zij met hem).

Hierna steeg de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) naar de zevende hemel waar hij Abraham (vrede zij met hem) ontmoette en begroette. Abraham (vrede zij met hem) leunde met zijn rug tegen de 'al-bayt alma'mur', een huis dat dagelijks door zeventigduizend engelen wordt bezocht die daarvan nooit meer terugkeren.

Na zijn bezoek aan de hemelen is de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) gestegen naar 'Sidratul Muntaha', een boom waarvan geen mens de schoonheid zou kunnen beschrijven. Hierna gaf Allah zijn dienaar een openbaring, waarin de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en zijn volk werden opgelegd om vijftig gebeden per dag uit te voeren. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) keerde daarop terug en kwam onderweg langs Mozes, die hem vroeg: "Wat heeft jouw Heer opgedragen?" Hij antwoordde: "Vijftig gebeden." Mozes zei: "Je volk kan dit niet aan, ga terug naar je Heer en vraag Hem om vermindering."

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) draaide om naar Gabriël en kreeg van hem een teken dat hij wel kon terugkeren als hij het wilde. Toen de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) was teruggekeerd, kreeg hij een vermindering van tien gebeden waarna hij weer langs Mozes kwam die hem adviseerde om nogmaals om vermindering te vragen. Zodoende bleef hij heen en weer gaan, totdat het aantal gebeden slechts vijf gebeden werd. Daarna verwees Mozes hem weer om vermindering te vragen en Mozes voegde eraan: "Bij Allah, ik heb de mensen van Israël minder dan dit gevraagd, toch zijn zij verzwakt en hebben het nagelaten". De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zei: "Ik durf uit verlegenheid voor mijn Heer het niet nog een keer te vragen. Ik geef hieraan toe en ik ben zo tevreden."

Toen de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) op een verre afstand was, hoorde hij: "Ik heb mijn verplichting opgelegd en heb haar (het gebed) verlicht voor Mijn dienaren. Het is vijf, maar in feite vijftig. Mijn uitspraak is niet aan verdere veranderingen onderhevig".

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) keerde na deze nacht terug naar Mekka. Daar vertelde hij direct aan de mensen wat hij had meegemaakt. De mensen reageerden verbaasd en gechoqueerd van de ongelofelijke 'leugen' die Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) aan het vertellen was. De niet-moslims zagen dit als hun kans om te bewijzen dat Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) een leugenaar was. Een aantal moslims begonnen te twijfelen aan hun geloof. Iemand ging direct naar Abu Bakr en vertelde hem het verhaal. Abu Bakr zei: "Als hij dat heeft gezegd, dan heeft hij de waarheid gesproken." De mensen vroegen toen: "Geloof jij hem hierin?" Hij antwoordde: "Ik geloof in meer dan dit. Ik geloof in alle openbaringen die hij vanuit de hemel krijgt." Vandaar dat hij "de waarachtige" werd genoemd.

De ongelovigen wilden de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) testen en vroegen hem om de Al-Aqsa moskee te beschrijven. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) begon de moskee te beschrijven totdat hij in de war raakte en sommige details zich niet meer kon herinneren. Allah liet de moskee voor zijn ogen verschijnen, waarna hij alle hoeken en deuren van de moskee aan hen kon beschrijven. Zij konden hem niet tegenspreken en zeiden: "Hij heeft een juiste omschrijving gegeven."

De Migratie naar Medina

De emigratie naar Medina is een van de belangrijkste gebeurtenissen in de geschiedenis van de Islam. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) was hier al vanaf het begin van de boodschap op de hoogte, tijdens het gesprek met Waraqaah de neef van Khadija. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) heeft de mensen van Quraish uitgenodigd naar de Islam voor een periode van 13 jaar. Hij heeft hierbij nooit gebruik gemaakt van enige vorm van geweld. Daarentegen bleven de mensen van Quraish hem en de moslims lastigvallen en bestrijden. Daarom besloot hij om een andere stap te zetten. Er was meer nodig om de ware boodschap te verspreiden en aan de gehele mensheid te verkondigen. Allah begon hem hiervoor klaar te stomen door de openbaringen over emigraties die andere profeten vóór hem hebben verricht. Hierdoor wist de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) dat emigreren een missie is dat hoort bij het gezantschap. Een gebeurtenis dat voor de emigratie plaatsvond, is het verdrag met een aantal pelgrims vanuit Medina. Zij accepteerden de uitnodiging van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en beloofden hem dat ze hen zouden beschermen.

Dertien jaar na het gezantschap heeft de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) de opdracht gekregen om te emigreren naar Medina. Dit gold niet alleen voor hem, maar voor alle moslims die in staat waren te emigreren. Dit is een van de verschillen tussen de emigratie naar Abessinië en de emigratie naar Medina. De reden waarom nu alle moslims moesten emigreren was, omdat er nu een Islamitische staat opgericht zou worden die het centrum van de Islam zou vormen. Terwijl de emigratie naar Abessinië bedoeld was om bescherming te zoeken tegen de Mekkanen en hun uitbuiting.

In tegenstelling tot de meeste moslims die over het algemeen in het geheim zijn vertrokken, was het vertrek van Omar anders. Op de dag van zijn vertrek ging hij bij de heilige moskee staan met zijn zwaard in zijn ene hand en een aantal pijlen in zijn andere hand en riep: "O mensen van Quraish, wie van jullie wil dat zijn moeder hem verliest, of zijn kind een wees wordt, of zijn vrouw een weduwe wordt. Laat hem mij dan ontmoeten achter deze vallei." Niemand durfde achter hem aan te gaan, sterker nog, ze durfden niet eens de zwakkere metgezellen die Omar vergezelden tegen te houden. Na het vertrek van de moslims bleef de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), achter met nog een enkele metgezellen. De reden waarom de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) als laatst overbleef was omdat hij eerst zijn metgezellen in veiligheid wilde brengen en geen risico's wilde nemen door te vertrekken naar Medina en de rest van de moslims aan hun lot over te laten. Abu Bakr en Ali bleven ook achter in opdracht van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem).

Quraish wilde koste wat het kost de emigratie van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) tegenhouden. Nu de moslims van plan waren om een staat te stichten en verdragen hebben gesloten met de twee grootste stammen van Medina, zou de Islam een serieuze bedreiging voor hen vormen. Na lang vergaderen hebben zij afgesproken om Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) bij zijn huis af te wachten en hem te vermoorden. Die nacht kwam Gabriël naar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en vertelde hem over de list die de mensen van Quraish voor hem beraamden. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) moest die nacht vertrekken uit Mekka. Hij vroeg Ali om in zijn slaapplek te gaan liggen en vertrok direct naar Abu Bakr om hem het nieuws te geven dat Allah hem de opdracht heeft gegeven om te emigreren, en dat hij hem tijdens zijn reis moest vergezellen.

Aicha vertelt ons over deze gebeurtenis het volgende: "Ik had nooit eerder iemand gezien die van blijdschap huilde tot ik Abu Bakr die dag zag huilen." Dit omdat hij al die tijd hoopte dat hij de eer zou krijgen om met de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) te emigreren. Hierna ging de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) weer terug naar huis om zijn spullen te pakken. Dit terwijl de mannen van Quraish rondom zijn huis stonden, maar Allah heeft hen verblind en zagen ze de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) niet. Toen de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zijn huis verliet vulde hij zijn vuist met zand en gooide deze op de mannen terwijl hij het volgende vers reciteerde: *"En Wij hebben vóór hen een barrière en achter hen een barrière gemaakt en hen met een sluier bedekt zodat zij dus niets kunnen zien."*¹⁵

Omdat de Quraish hen niet met rust zouden laten en hen zouden achtervolgen, hebben de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en zijn metgezel een andere route genomen dan gebruikelijk. Ze kwamen een paar kilometer van Mekka vandaan bij een grot van de berg Thawr aan. Abu Bakr hield de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) tegen en zei dat hij eerst zou gaan controleren of de grot veilig was.

Toen het ochtend werd, kwam Quraish erachter dat Ali op de plek van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) lag te slapen. Ze zijn overal een zoektocht begonnen, en kondigden een beloning aan voor diegene die hem dood of levend zou brengen. Tijdens hun zoektocht hebben ze de grot ontdekt waar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) en Abu Bakr zaten. Toen ze dichterbij kwamen en Abu Bakr angstig werd zei hij: "Als een van hen alleen naar beneden zou kijken, zouden ze ons zien." De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zei hierop: "Wat dacht je van twee mensen, waarvan Allah de derde is (d.w.z. hen steunt)?" Doordat Allah een

¹⁵ Hoofdstuk Yasin (Koran), vers 9

spinnenweb voor de opening van de grot liet ontstaan, zeiden de mannen van Quraish dat het onmogelijk was dat ze zich in de grot zouden verstoppen. Ze waren immers maar een dag zoek. Hier verbleven ze drie dagen. Allah zegt over de gebeurtenis:

“Indien jullie hem [de Profeet] niet helpen, Allah heeft hem zeker geholpen toen de ontkenner hem hadden verbannen, als de tweede van twee, toen zij zich beiden in de grot bevonden en hij tot zijn metgezel zei: “Treur niet, Allah is met ons.” Vervolgens deed Allah Zijn rust over hem neerdalen en sterkte Hij hem met legers die jullie niet zagen, en maakte Hij het woord van degenen die ontkennen tot het allerlaagste. En het Woord van Allah, dat is het allerhoogste. Allah is Almachtig, Alwijs.”¹⁶

Gebeurtenissen onderweg naar Medina

- ❖ Onderweg keek Abu Bakr de hele tijd om zich heen terwijl de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) in alle rust en vertrouwen in Allah doorliep zonder om te kijken of zich zorgen te maken. Abu Bakr zag na een tijdje in de verte een man op een paard hun kant opkomen. Het was Suraqah ibn Maalik die op de beloning van Quraish hoopte. Toen hij hen naderde struikelde zijn paard en viel op de grond. Abu Bakr keek steeds naar achteren, terwijl de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) doorliep en de Koran reciteerde zonder om te kijken. Suraqah stond weer op, maar struikelde steeds totdat zijn paard niet meer kon opstaan. Toen besepte Suraqah dat de twee bescherming van Allah genoten. Hij riep naar hen dat hij geen kwaad wilde, waarop zij gingen stoppen. Vervolgens vertelde hij over de plannen van Quraish en wilde zijn proviand aan hen overlaten, maar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) weigerde. Zij beloofden elkaar om deze gebeurtenis geheim te houden. Op de terugweg stuurde Suraqah iedereen die opzoek was naar Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) terug en zei dat hij de omgeving al had uitgekamd en het dus onnodig was om daar te zoeken.
- ❖ Onderweg kwamen ze langs de tenten van Oum Me'bed. Zij vroegen haar om voedsel, waarna zij haar excuses aanbood, omdat ze niks voor hen kon betekenen. De schapen hadden dagen niks gegeten en dus had zij hun niet kunnen melken voordat ze vertrokken. Verderop stond een lam dat door vermoeidheid niet met de rest van de kudde mee kon op zoek naar voedsel. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) vroeg aan haar of hij het lam mocht melken. Zij gaf toestemming, terwijl ze al wist dat het lammetje geen melk kon geven. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) molk een hele vat vol, waarna iedereen heeft gedronken. Vervolgens heeft hij het vat weer vol gemolken voor Oum Me'bed voordat ze hun reis hervatten.

¹⁶ Hoofdstuk at-Tawbah (Koran), vers 40

De aankomst in Medina

De bewoners van Medina kregen het bericht dat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) was vertrokken uit Mekka. Zij gingen elke dag aan de rand van de stad wachten en gingen weer terug als het te heet werd. Op een dag nadat ze teruggekeerd waren, zag een joodse man twee mannen in de verte die in het wit gekleed waren. De joodse man kon zich niet inhouden en riep luid dat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) eraan kwam. De moslims snelden zich om de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) te verwelkomen, terwijl hun blijdschap van hun gezichten af te lezen was. Iedereen verheugde zich om de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) te zien en op zijn gezelschap. Ze verwelkomden hem met het volgende loflied:

Volle maan verscheen boven ons... vanuit de bergpaden van het afscheid. Het is ons verplicht dankbaarheid te tonen zolang nog iemand tot Allah aanroept. O, u die naar ons toegezonden is, u bent tot ons gekomen met een wel gehoorzaamde boodschap. U hebt Medina ten zeerste vereerd u bent van harte welkom. O, beste aanroeper tot Allah.

Voorheen had Medina de naam Yathrib, maar vanaf de dag dat de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) Yathrib binnenkwam hebben ze de naam veranderd naar 'Medinatul Rasul', wat 'de stad van de Profeet' betekent. Het eerste wat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) heeft gedaan bij aankomst in Medina, is een moskee bouwen.

Gebeurtenissen na de emigratie

- ❖ Het verschil in klimaat tussen Mekka en Medina was zwaar voor de emigranten. Ze hadden moeite met de klimaatverandering en kregen heimwee. Ze raakten bedroefd, omdat ze hun land en bezittingen hadden achtergelaten. De verspreiding van ziektes maakte het alleen maar erger. De emigranten verlangden naar Mekka, ondanks het feit dat de mensen van Medina heel gastvrij waren tegenover hen en al hun bezittingen met hen deelden. Dit was voor de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) ook moeilijk en bad tot zijn Heer en zei: "O Allah, maak Medina geliefd bij ons zoals Mekka of nog geliefder". Allah, de Verhevene, verhoorde zijn gebed, waarna de moslims daadwerkelijk meer van Medina zijn gaan houden en gewend raakte aan het klimaat.
- ❖ Bilal ibn Rabaah kreeg de opdracht om de oproep tot het gebed te doen. Hiervoor was er geen oproep en de moslims hadden moeite om het tijdstip te bepalen. Bilal mocht de oproep tot het gebed doen, terwijl hij stond op de Kaäba. Dit stond ook symbool voor het feit dat er geen sprake is van racisme in de Islam. Bilal was namelijk een donkere slaaf die voor de Islam werd gediscrimineerd.
- ❖ De slag van Badr en de dood van Abu Djahl.

- ❖ De slag van Uhud en de marteling van Hamzah ibn Abdoelmuttalib.
- ❖ Abu Sufyaan, een persoon die eerst tegen de moslims vocht, wordt moslim.
- ❖ De inname van Mekka op een vredige manier.
- ❖ De afscheidsbedevaart.

Zijn heengaan

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zonderde zich jaarlijks elke Ramadan tien nachten in de moskee. 10 jaar na de emigratie heeft hij zich twintig dagen afgezonderd in de moskee. Gabriël nam jaarlijks elke Ramadan de gehele Koran door met de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), maar dit jaar deed hij het twee keer.

In de maand Saffar in het jaar 11 na de emigratie, begonnen de tekenen steeds duidelijker te worden. Op een dag zei de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) tegen Abu Muwaihiba dat hij een bezoek wilde brengen aan de mensen die in de begrafenis van Baki' liggen begraven, zodat hij smeekbedes voor hen zou verrichten. Vervolgens zei hij tegen Abu Muwaihiba: "Waarlijk, ik heb een keuze gekregen tussen een eeuwig leven waarin ik de leider van ben en daarna het paradijs of het terugkeren naar Allah en het paradijs.

Abu Muwaihiba begreep wat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) bedoelde en zei: "Ik offer mijn vader en moeder voor u op, kies voor ons o Profeet van Allah." De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) antwoordde: "Ik heb reeds gekozen voor mijn Heer en het paradijs."

Daarna keerde hij (vrede en zegeningen zij met hem) terug naar Aicha met een hevige hoofdpijn. Vervolgens ging hij langs al zijn vrouwen om ze te groeten, maar bij het huis van Meymuna werd de pijn zo heftig dat hij niet meer kon lopen. Hierop vroeg hij om al zijn vrouwen bij hem te roepen. Daarna heeft hij toestemming van zijn vrouwen gekregen om in het huis van Aicha uit te zien. Fadl ibn Al-Abbas en Ali ibn Abi Talib hebben hem opgetild naar het huis van Aicha. Dagenlang werd de pijn steeds erger en kreeg hij ook koorts, waardoor hij steeds flauwviel. Een metgezel heeft overgeleverd dat hij zijn hand op het voorhoofd van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) heeft gelegd, maar door de hitte zijn hand daar niet kon houden.

Op een woensdag, vijf dagen voor zijn overlijden, vroeg hij aan zijn metgezellen om voor hem zeven emmers water te halen en op hem te gieten. Dit heeft de koorts een beetje doen dalen, waardoor hij naar de moskee kon gaan. Hierna werd de ziekte steeds erger, waardoor hij niet meer kon opstaan om het gebed te verrichten met de moslims. Hij gaf de opdracht aan Abu Bakr om het gebed te leiden.

Die maandag, 12 Rabi' al Awwal, leidde Abu Bakr het ochtendgebed omringd door de gelovigen. Opeens ging het gordijn open dat de kamer van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) afscheidde van de moskee. Het was de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) die even opstond en tevreden keek naar de groep moslims die aan het bidden waren. De moslims waren zo blij dat ze bijna van hun gebed afgeleid werden. Ze begonnen van hun plaatsen te schuiven. Abu Bakr merkte dit op en nam een stapje terug in de hoop dat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) het gebed zou overnemen. Maar de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) wenkte dat ze door moesten gaan met hun gebed en liet het gordijn weer zakken. Hierna werden de metgezellen enorm verheugd en dachten dat het beter ging met de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem).

Zijn toestand verslechterde echter en Aicha merkte dat. Zij omhelsde hem en drukte hem aan tegen haar borstkas. Op dat moment liep haar broer naar binnen die een houten stokje, waarmee toentertijd de mond werd gereinigd, bij zich had. Aicha zag dat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) er voortdurend naar keek, waarna zij het stokje fijn maakte met haar mond en aan de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) gaf om zijn mond ermee te reinigen. Op dat moment voelde de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) ineens zwaar aan, Aicha keek hem aan en zag dat hij zijn ogen naar boven richtte en steeds het volgende herhaalde: "Naar de Verheven Vriend."

Bij het aanbreken van de middaghitte verliet de meest reine ziel het lichaam van de dienaar, boodschapper en profeet van Allah. Het nieuws bereikte al gauw de bewoners van Medina en al gauw ontstond er chaos. De mensen raakten in de war en een van die mensen was niemand minder dan Omar. Omar weigerde het nieuws te geloven en bedreigde ieder die zou beweren dat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) was overleden. Hij meende dat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) tijdelijk naar zijn Heer is gegaan en dat hij weer zou terugkeren.

Abu Bakr was buiten de stad en toen hem het nieuws kwam, haastte hij zich naar het huis van zijn dochter Aicha. Hij zag het lichaam van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) liggen dat bedekt was met een gewaad. Hij schoof het gewaad van zijn gezicht en kuste hem.

Abu Bakr ging naar buiten waar Omar nog steeds tot de mensen sprak. Abu Bakr richtte zijn woorden tot de mensen en zei: "Voorwaar, degene die Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) aanbad; Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) is

heengegaan, en degene die Allah aanbad, Allah bezit het eeuwige leven en Gij gaat niet dood." Vervolgens reciteerde hij het volgende vers:

*"Mohammed is slechts een gezant; voor hem zijn reeds gezanten heengegaan. Wanneer hij dan zou sterven of gedood zou worden, zouden jullie je dan op jullie hielen omdraaien? Maar wie zich op zijn hielen omdraait die brengt aan Allah geen enkele schade toe. Allah zal hen die dank betuigen belonen."*¹⁷

Omar zei later hierover: "Bij Allah, zodra ik Abu Bakr dit vers hoorde reciteren, konden mijn benen mij niet meer dragen en zakte ik naar de grond. Pas op dat moment besepte ik dat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) was overleden. Het was net of ik dat vers voor het eerst hoorde en niet wist van zijn bestaan."

¹⁷ Hoofdstuk Ali 'Imran (Koran), vers 144